

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

2 päivänä lokakuuta 2014*

Ennakkoratkaisupyyntö — Tullia vaikutukseltaan vastaavat maksut — Sisäinen verotus — Flanderin hallintoalueelle tuodun karjanlannan tuontimaksu — SEUT 30 ja SEUT 110 artikla — Maksu, jonka tuoja on velvollinen suorittamaan — Maksut, jotka eroavat toisistaan sen mukaan, onko karjanlanta tuotu Flanderin hallintoalueelle vai onko se peräisin Flanderin hallintoalueelta

Asiassa C-254/13,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka hof van beroep te Brussel (Belgia) on esittänyt 28.2.2013 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 8.5.2013, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Orgacom BVBA

vastaa

Vlaamse Landmaatschappij,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. L. da Cruz Vilaça (esittelevä tuomari) sekä tuomarit G. Arestis ja A. Arabadjiev,

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Orgacom BVBA, edustajinaan advocaat F. Janssen ja advocaat G. Peeters,

— Belgian hallitus, asiamiehinnään T. Materne ja J.-C. Halleux,

— Euroopan komissio, asiamiehinnään C. Soulay ja W. Roels,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee SEUT 30 ja SEUT 110 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Orgacom BVBA (jäljempänä Orgacom) ja Vlaamse Landmaatschappij (jäljempänä VLM), joka on Flanderin hallituksen ulkoinen laitos, joka vastaa julkisten alueiden suunnittelusta ja hallinnoinnista Flanderin hallintoalueella, ja joka koskee tiettyjä Orgacomilta vaadittuja tuontimaksuja.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Belgian lainsäädäntö

- 3 Ympäristön suojelemisesta lannoitteiden aiheuttamalta pilaantumiselta 23.1.1991 annetussa Flanderin hallintoalueen asetuksessa (decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen), sellaisena kuin se on muutettuna 28.3.2003 annetulla asetuksella (jäljempänä lannoiteasetus), jota sovelletaan pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan, velvoitettiin tahot, jotka tuottavat tai käyttävät lannoitetta Flanderin hallintoalueella tai tuovat lannoitetta Flanderin hallintoalueelle, suorittamaan maksuja. Kyseinen asetus kumottiin vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 22.12.2006 annetulla Flanderin hallintoalueen asetuksella (decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen).
- 4 Kyseisen asetuksen 21 §:n 1 momentissa, jota sovelletaan karjanlannan tuotantoon Flanderin hallintoalueella, säädettiin seuraavaa:

”Karjanlannan tuotannosta peritään BH1-perusmaksu, jonka saajana on Mestbank [VLM:n sisäinen osasto], kaikilta tuottajilta, joiden yrityksen karjanlannan tuotanto MPP:nä ylitti edellisen kalenterivuoden aikana 300 kg fosforipentoksidia [P₂O₅]. Kyseisen BH1-perusmaksun määrä lasketaan seuraavaa kaavaa käyttäen:

$$\text{BH1} = (\text{MPp} \times \text{Xdmp}) + (\text{MPBn} \times \text{Xdmn}),$$

jossa

- MPp = karjanlannan bruttotuotanto, ilmaistuna kilogrammoina fosforipentoksidia
- MPBn = karjanlannan bruttotuotanto, ilmaistuna kilogrammoina typpeä
- Xdmp = karjanlannan tuotantomaksun määrä euroina per kilogramma fosforipentoksidia
- Xdmn = karjanlannan tuotantomaksun määrä euroina per kilogramma typpeä.

Näitä säännöksiä sovellettaessa karjanlannan bruttotuotannolla MPBn, ilmaistuna kilogrammoina typpeä, tarkoitetaan keskivertokarjan tuotantoa karjatilalla ja/tai maatilalla edellisen kalenterivuoden aikana ja vastaavia bruttoeritemääriä eläintä kohden, ilmaistuina kilogrammoina typpeä.

Keskivertokarja kunkin kyseessä olevan eläinlajin osalta määritetään jakamalla kuukausittain rekisteröityjen eläinten lukumäärien summa 12:lla. Bruttoeritemäärät eläintä kohden, ilmaistuina kilogrammoina typpeä, vahvistetaan arviomääräisesti tai 20 bis §:ssä tarkoitetun eritetaseen avulla määritettyjen tosiasiallisten määrien mukaan 5 §:n mukaisesti.

Edellä mainittujen maksujen määrät määritetään seuraavasti:

- Xdmp = 0,0111 euroa per kilogramma fosforipentoksidia
- Xdmn = 0,0111 euroa per kilogramma typpeä.”

- 5 Lannoiteasetuksen 21 §:n 5 momentissa, jota sovelletaan karjanlannan ylijäämän tuontiin Flanderin hallintoalueelle, säädettiin seuraavaa:

”Kultakin karjanlannan ylijäämän tuojalta peritään perusmaksu, jonka saajana on Mestbank. Perusmaksun määräksi vahvistetaan 2,4789 euroa per lannoitteen ylijäämätonni, joka Flanderin hallintoalueelle tuotiin edellisen kalenterivuoden aikana.”

Belgian Grondwettelijk Hofin oikeuskäytäntö

- 6 Grondwettelijk Hof (perustuslakituomioistuin) totesi 28.10.2010 antamansa tuomion nro 123/2010 (Belgisch Staatsblad 23.12.2010, s. 81723) B.6. kohdassa seuraavaa lannoiteasetuksen 21 §:n 5 momentin yhteensopivuudesta Belgian talous- ja rahaliittoa koskevien periaatteiden kanssa:

” – on riittävää todeta, että [kyseisessä pykälässä säädetyllä maksulla], joka liittyy sellaisen alueellisen rajan ylittämiseen, joka on vahvistettu hallintoalueiden välillä perustuslain nojalla, on sama vaikutus kuin tullilla, koska se kohdistuu raskaammin Flanderin hallintoalueelle tuotuihin lannoitteisiin kuin kyseisellä hallintoalueella tuotettuihin lannoitteisiin.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 7 Orgacom on Belgiaan, Flanderin hallintoalueelle, sijoittautunut yritys, joka on erikoistunut orgaanisten lannoitteiden tuotantoon. Toimintansa harjoittamisen yhteydessä Orgacom tuo Vallonian hallintoalueelta ja Alankomaista lantaa, jonka se muuntaa maanparannusaineiksi ja orgaanisiksi lannoitteiksi, jotka tämän jälkeen viedään muihin Euroopan unionin jäsenvaltioihin.
- 8 Orgacomilta perittiin lannoiteasetuksen 21 §:n 5 momentin perusteella 28 071,16 euron suuruinen maksu verovuodelta 2002 (tuotantovuosi 2001) ja 7 999,41 euron suuruinen maksu verovuodelta 2004 (tuotantovuosi 2003).
- 9 Orgacom teki 20.12.2005 ja 18.8.2005 päivätyillä kirjeillä VLM:ään oikaisuvaatimuksia, jotka koskivat verovuoteen 2002 liittyvää maksua ja verovuoteen 2004 liittyvää maksua. VLM totesi, että nämä kaksi oikaisuvaatimusta olivat perusteettomia, 27.11.2006 ja 11.8.2006 tekemillään päätöksillä.
- 10 Orgacom nosti tämän jälkeen rechtbank van eerste aanleg te Brusselissa (Brysselin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin) päätöksistä, joilla sen oikaisuvaatimukset hylättiin, kanteen, joka myös hylättiin perusteettomana 17.10.2008 annetulla tuomiolla.
- 11 Orgacom valitti tästä tuomiosta ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen. Valituksensa tueksi pääasian valittaja väittää, että sille määrätyt maksut ovat tulleja vaikutukseltaan vastaavia maksuja, jotka ovat SEUT 30 artiklan vastaisia, tai ainakin syrjiviä sisäisiä maksuja, jotka on kielletty SEUT 110 artiklassa.

- 12 Tässä tilanteessa hof van beroep te Brussel (Brysselin muutoksenhakutuomioistuin) päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:
- ”1) Onko [lannoiteasetuksen] 21 §:n 5 momentissa tarkoitettua tuontimaksua, joka peritään vain siitä, että Flanderin hallintoalueelle tuodaan muista jäsenvaltioista karjanlannan ja muiden lannoitteiden ylijäämiä, riippumatta siitä, jalostetaanko niitä edelleen tai myydäänkö niitä kyseisellä alueella, ja jonka on velvollinen maksamaan lannoitetta kyseiselle alueelle tuova taho eikä tuottaja, kuten maksu kyseisellä alueella tuotetun lannoiteylijäämän tapauksessa, pidettävä SEUT 30 artiklassa tarkoitettuna tuontitullia vaikutukseltaan vastaavana maksuna, vaikka jäsenvaltio, josta lannoiteylijäämät viedään, säättää itse maksun alentamisesta silloin, kun on kyse lannoiteylijäämien viemisestä muihin jäsenvaltioihin?
- 2) [Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi,] onko kyseisen maksun katsottava merkitsevän SEUT 110 artiklassa tarkoitettua muiden jäsenvaltioiden tuotteisiin kohdistuvaa syrjivää maksua sen takia, että Flanderin hallintoalueella tuotetusta karjanlannasta on maksettava kansallisessa lainsäädännössä säädetty perusmaksu, jonka suuruus vaihtelee tuotantoprosessin mukaan, kun taas silloin, kun on kyse alueelle tuoduista lannoiteylijäämistä, peritään tuotantoprosessista (esimerkiksi eläinperäisyys tai fosforipentoksidi- tai typpipitoisuus) riippumatta vakiosuuruinen maksu, joka on suurempi kuin Flanderin hallintoalueella tuotetusta karjanlannasta perittävän perusmaksun alin määrä 0,00 euroa, vaikka jäsenvaltio, josta lannoiteylijäämät viedään, säättää itse maksun alentamisesta silloin, kun on kyse lannoiteylijäämien viemisestä muihin jäsenvaltioihin?”

Ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottaminen

- 13 Euroopan komissio suhtautuu epäilevästi ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamiseen ja katsoo, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole esittänyt riittävän selkeästi niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, joiden perusteella valitusperusteet on muotoiltu. Komission mukaan ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei myöskään selitä selkeästi, mistä nimenomaisista syistä SEUT 30 ja SEUT 110 artiklan tulkintaa koskevat kysymykset nousevat esiin pääasiassa.
- 14 Tässä yhteydessä on muistutettava, että SEUT 267 artiklan mukaisessa menettelyssä, joka perustuu kansallisten tuomioistuinten ja unionin tuomioistuimen tehtävien selkeään jakoon, yksinomaan kansallisen tuomioistuimen, jossa asia on vireillä ja joka vastaa annettavasta ratkaisusta, tehtävänä on asian erityispiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko unionin tuomioistuimelle esitetyillä kysymyksillä merkitystä asian kannalta. Kun kysymykset koskevat unionin oikeuden tulkintaa, unionin tuomioistuimen on tämän vuoksi lähtökohtaisesti ratkaistava ne (tuomio Donau Chemie ym., C-536/11, EU:C:2013:366, 15 kohta).
- 15 Unionin tuomioistuin voi nimittäin jättää tutkimatta kansallisen tuomioistuimen esittämän ennakkoratkaisukysymyksen ainoastaan, jos on ilmeistä, että pyydetyllä unionin oikeuden tulkintamisella ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen, jos ongelma on luonteeltaan hypoteettinen tai jos unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (tuomio Donau Chemie ym., EU:C:2013:366, 16 kohta).
- 16 On kuitenkin todettava, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on esittänyt ennakkoratkaisupyynnössään riittävästi, vaikkakin suppeasti, sekä tosiseikat että sovellettavien kansallisten säännösten sisällön ja unionin oikeussääntöjen, joiden tulkintaa se pyytää, merkityksen asian ratkaisemisen kannalta. Erityisesti tämän seikan osalta kyseisestä pyynnöstä ilmenee, että jos unionin tuomioistuin vastaa esitettyihin kysymyksiin myöntävästi, pääasiassa kyseessä olevat toimet, joissa säädetään maksuista, on kumottava.

- 17 Kyseisten seikkojen perusteella on katsottava, että ennakkoratkaisupyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

- 18 Kysymyksillään, joita on tarkasteltava yhdessä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, onko SEUT 30 tai SEUT 110 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä lannoiteasetuksen 21 §:n 5 momentissa säädetyn maksun kaltaiselle maksulle, joka peritään vain siitä, että Flanderin hallintoalueelle tuodaan karjanlannan ja muiden lannoitteiden ylijäämiä, joka peritään tuojalta eikä tuottajalta, kuten maksu Flanderin alueella tuotetun lannoiteylijäämän tapauksessa, ja joka lasketaan yhdenmukaisen kannan mukaan, tonneittain ja tuotantoprosessista riippumatta, kun taas perusmaksu, joka peritään Flanderin alueella tuotetusta karjanlannasta, lasketaan sellaisen kannan mukaan, joka vaihtelee tuotantoprosessin mukaan, ja sen alin määrä on 0 euroa, kun kyse on fosforipentoksidin bruttotuotannosta, joka ei ylittänyt 300:aa kilogrammaa edellisen kalenterivuoden aikana.
- 19 Tässä asiayhteydessä kyseinen tuomioistuin tiedustelee myös sitä, voiko se, että jäsenvaltio, josta kyseiset tuodut tuotteet ovat peräisin, säätää maksun alentamisesta silloin, kun on kyse viennistä muihin jäsenvaltioihin, vaikuttaa SEUT 30 ja SEUT 110 artiklan tulkintaan.
- 20 Aluksi on muistutettava, että vaikutukseltaan vastaavia maksuja ja syrjivää sisäistä verotusta koskevia EUT-sopimuksen määräyksiä ei voida soveltaa samanaikaisesti, eli sama toimenpide ei EUT-sopimuksen järjestelmässä voi kuulua samanaikaisesti näihin kumpaankin ryhmään (tuomio Stadtgemeinde Frohnleiten ja Gemeindebetriebe Frohnleiten, C-221/06, EU:C:2007:657, 26 kohta).
- 21 Näin ollen on tutkittava ensiksi, voidaanko lannoiteasetuksen 21 §:n 5 momentissa säädetty maksu luokitella SEUT 30 artiklassa tarkoitetuksi tuontitulleja vaikutukseltaan vastaavaksi maksuksi. Jos näin ei ole, toiseksi on tarkistettava, onko kyseinen maksu SEUT 110 artiklassa kielletty syrjivä sisäinen maksu.
- 22 Kun kyse on riidanalaisen maksun luokittelusta tullia vaikutukseltaan vastaavaksi maksuksi, on heti aluksi muistutettava, että kuten unionin tuomioistuin on useaan otteeseen todennut, tullien ja kaikkien niitä vaikutukseltaan vastaavien maksujen kiellon perusteena on se, että tavaroille asetettujen vähäisetkin verot tai maksut, joiden perusteena on valtion rajan ylittäminen, ovat tavaroiden vapaan liikkuvuuden rajoituksia, joita rajan ylittämistä johtuvat hallinnolliset muodollisuudet vielä pahentavat (tuomio komissio v. Saksa, C-389/00, EU:C:2003:111, 22 kohta).
- 23 Tässä yhteydessä vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tavaroille yksipuolisesti asetettu vero tai maksu, jonka perusteena on valtion rajan ylittäminen, on SEUT 28 ja SEUT 30 artiklassa tarkoitettu vaikutukseltaan vastaava maksu, jos se ei ole varsinainen tulli; asia on näin riippumatta veron tai maksun määrän vähäisyydestä, nimikkeestä ja kantamistavasta (ks. vastaavasti tuomio Stadtgemeinde Frohnleiten ja Gemeindebetriebe Frohnleiten, EU:C:2007:657, 27 kohta).
- 24 Lisäksi unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että maksu, jota kannetaan jäsenvaltion sisäisen alueellisen rajan ylittämisen perusteella, on tullia vaikutukseltaan vastaava maksu (ks. tuomio Carbonati Apuani, C-72/03, EU:C:2004:506, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 25 Pääasiassa unionin tuomioistuimella olevasta aineistosta ilmenee, että kyseinen maksu koskee karjanlannan ylijäämän tuojia tuonnin perusteella. Lisäksi maksun määräksi on ”vahvistet[tu] 2,4789 euroa per lannoitteen ylijäämätonni, joka Flanderin hallintoalueelle tuotiin edellisen kalenterivuoden aikana”. Näin ollen on todettava, että lannoiteasetuksen 21 §:n 5 momentissa säädetty maksu kohdistuu lannoitteisiin, jotka eivät ole peräisin Flanderista, sen takia, että ne tuodaan Flanderin hallintoalueelle, joten riidanalainen maksu peritään kyseisistä lannoitteista kyseisen alueen rajan ylittämisen perusteella ja tätä ylittämistä on pidettävä tämän maksuvelvollisuuden aiheuttavana perusteena.

- 26 Tässä tilanteessa on katsottava, että lannoiteasetuksen 21 §:n 5 momentissa säädetty maksu on tullia vaikutukseltaan vastaava maksu, joka on kielletty SEUT 30 artiklassa.
- 27 Kyseisessä lannoiteasetuksen säännöksessä säädetyn maksun luokittelua tullia vaikutukseltaan vastaavaksi maksuksi ei voida kyseenalaistaa Belgian kuningaskunnan väitteellä, jonka mukaan kyseinen maksu kuuluu sen takia, että on olemassa samankaltainen maksu, joka kannetaan Flanderin hallintoalueella tuotetuista lannoitteista, sellaiseen yleiseen sisäisen verotuksen järjestelmään, joka kattaa järjestelmällisesti samojen perusteiden mukaisesti kotimaiset tuotteet ja maahan tuodut ja maasta viedyt tuotteet, sen erottamattomana osana ja jonka mukaan kyseistä maksua on näin ollen arvioitava SEUT 110 artiklan kannalta.
- 28 Tässä yhteydessä on todettava yhtäältä, että vaikutukseltaan vastaavan maksun olennainen ominaispiirre, joka erottaa sen yleisestä sisäisestä maksusta, perustuu siihen, että ensiksi mainittu kohdistuu yksinomaan rajat ylittävään tuotteeseen sellaisenaan, kun taas jälkimmäinen kohdistuu samalla sekä maahan tuotuihin ja maasta vietyihin että kotimaisiin tuotteisiin (ks. vastaavasti tuomio Michailidis, C-441/98 ja C-442/98, EU:C:2000:479, 22 kohta).
- 29 Toisaalta on muistutettava, että kuuluakseen yleiseen sisäisen verotuksen järjestelmään kyseisen maksun on kohdistuttava kotimaiseen tuotteeseen ja samankaltaiseen vietävään tuotteeseen samanlaisena verona samassa vaiheessa tuotteiden kaupan pitämistä ja että maksuvelvollisuuden aiheuttavan perusteen on myös oltava sama näiden molempien tuotteiden osalta (ks. vastaavasti tuomio Michailidis, EU:C:2000:479, 23 kohta).
- 30 Pääasian osalta on todettava aluksi, että – kuten tämän tuomion 25 kohdassa on todettu – lannoiteasetuksen 21 §:n 5 momentissa säädetty maksu kohdistuu tuotteisiin, jotka ylittävät Flanderin hallintoalueen rajan, sellaisinaan.
- 31 Seuraavaksi on todettava, että on riidatonta, että kyseinen maksu peritään tuojilta, kun taas tuottajilta peritään kyseisen asetuksen 21 §:n 1 momentissa säädetty samankaltainen maksu. Näitä kahta maksua ei siis peritä samassa vaiheessa tuotteiden kaupan pitämistä.
- 32 Lopuksi nämä kaksi maksua lasketaan erilaisin menetelmin, mikä saattaa aiheuttaa – kuten Belgian Grondwettelijk Hof on todennut 28.10.2010 antamassaan tuomiossa nro 123/2010 – ainakin niissä tapauksissa, joissa tuotantomaksun määrä on 0 euroa, sen, että tuodun tuotteen verotus on ankarampi kuin Flanderin hallintoalueella tuotetun tuotteen verotus.
- 33 Näin ollen Belgian kuningaskunnan väitettä ei voida hyväksyä.
- 34 Lisäksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, voidaanko pääasiassa kyseessä olevan tuontimaksun kaltainen maksu jättää niissä tapauksissa, joissa jäsenvaltio, josta lannoitteet ovat peräisin, säättää maksun alentamisesta silloin, kun on kyse viennistä muihin jäsenvaltioihin, luokittelematta tullia vaikutukseltaan vastaavaksi maksuksi – kuten VLM väittää – sen takia, että on tarpeen hallita Flanderin lannoitevarantoja ja suojata sisäistä tuotantoa sellaisia ulkoisia toimenpiteitä vastaan, jotka vääristävät kilpailua ja merkitsevät Flanderin ympäristöön kohdistuvaa lisärasitetta.
- 35 Tässä yhteydessä oikeuskäytännössä on jo täsmennetty, että tullit ja näitä tulleja vaikutukseltaan vastaavat maksut ovat kiellettyjä riippumatta siitä, mikä niiden käyttöön ottamisen tavoitteena on ollut tai mihin niistä saatuja tuloja käytetään (ks. vastaavasti tuomio Brachfeld ja Chougol Diamond, 2/69 ja 3/69, EU:C:1969:30, 19 kohta ja tuomio Carbonati Apuani, EU:C:2004:506, 31 kohta).
- 36 Lisäksi on todettava, että lannoiteasetuksen 21 §:n 5 momentissa säädetään maksusta, joka kohdistuu erotuksesta kaikkiin tuotuihin lannoitteisiin, eikä sen soveltamista ole rajoitettu tilanteisiin, joissa jäsenvaltio, josta lannoitteet ovat peräisin, – kuten käsiteltävässä asiassa Alankomaiden kuningaskunta – säättää maksun alentamisesta silloin, kun on kyse kyseisten tuotteiden viennistä.

- 37 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että esitettyihin kysymyksiin on vastattava, että SEUT 30 artikla on esteenä lannoiteasetuksen 21 §:n 5 momentissa säädetyn maksun kaltaiselle maksulle, joka peritään vain siitä, että Flanderin hallintoalueelle tuodaan karjanlannan ja muiden lannoitteiden ylijäämiä, joka peritään tuojalta eikä tuottajalta, kuten maksu Flanderin alueella tuotetun lannoiteylijäämän tapauksessa, ja joka lasketaan sellaisin menetelmin, jotka eroavat viimeksi mainitun maksun laskentamenetelmistä. Sillä, että jäsenvaltio, josta lannoiteylijäämät tuodaan Flanderin hallintoalueelle, säättää maksun alentamisesta silloin, kun on kyse kyseisten ylijäämien viennistä muihin jäsenvaltioihin, ei ole tässä yhteydessä merkitystä.

Oikeudenkäyntikulut

- 38 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

SEUT 30 artikla on esteenä ympäristön suojelemisesta lannoitteiden aiheuttamalta pilaantumiselta 23.1.1991 annetun Flanderin hallintoalueen asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 28.3.2003 annetulla asetuksella, 21 §:n 5 momentissa säädetyn maksun kaltaiselle maksulle, joka peritään vain siitä, että Flanderin hallintoalueelle tuodaan karjanlannan ja muiden lannoitteiden ylijäämiä, joka peritään tuojalta eikä tuottajalta, kuten maksu Flanderin alueella tuotetun lannoiteylijäämän tapauksessa, ja joka lasketaan sellaisin menetelmin, jotka eroavat viimeksi mainitun maksun laskentamenetelmistä. Sillä, että jäsenvaltio, josta lannoiteylijäämät tuodaan Flanderin hallintoalueelle, säättää maksun alentamisesta silloin, kun on kyse kyseisten ylijäämien viennistä muihin jäsenvaltioihin, ei ole tässä yhteydessä merkitystä.

Allekirjoitukset